

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/24/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611010112
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8611010112.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Vladimíra Monoka na neverejnom zasadnutí konanom 2.5.2012 v trestnej veci proti obž. N. C. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T 62/2011 zo dňa 16.2.2012 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. b/, c/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.1 Tr. poriadku v r a c i a vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obž. N. C. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 17.1.2011 v čase asi o 10.35 hod. v obci E., okr. K., počas rozmieňania bankoviek v novinovom stánku, ukradol predavačke Z. A. peniaze v hodnote 40,- eur a to aj napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch právoplatne postihnutý Obvodným úradom v Nitre č. Pk-2133/2010/13480 zo dňa 10.11. 2010, ktoré rozhodnutie o priestupku nadobudlo právoplatnosť dňa 20.12. 2010 a bol uznaný vinným z priestupku proti majetku podľa § 50 ods.1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších priestupkov.

Za to mu podľa § 212 ods.2 Tr. zák. s použitím § 37 m/, § 38 ods.2, 4 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods.1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na v trvaní 2 rokov.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej B. A. (aj keď podľa skutkovej vety napadnutého rozsudku i obsahu spisu by malo ísť o Z. nie B. A.), nar. XX.X.XXXX, bytom E. č.XX škodu vo výške 40,- eur

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný odvolanie. V dôvodoch odvolania namieta spáchanie skutku, uvádza, že pri vydávaní peňazí v novinovom stánku sa stal omyl, nakoľko mu predavačka omylom vydala o 40,- eur navyše, čo on zbadal až 600 km od miesta činu. Vzhľadom na tento omyl, ktorý samosudca kvalifikoval ako prečin krádeže, je pre neúnosné prijať výšku trestu, na ktorý bol odsúdený. Namieta tiež fakt, že sa nemohol pred súdom vyjadriť, nakoľko je dlhodobo práceneschopný a keďže žije zo sociálnych dávok vo výške 62,- eur nemohol sa dostaviť na súd vo Svidníku. Sudca bol podľa jeho názoru voči jeho osobe zaujatý a on je ochotný dostaviť sa na krajský súd, ak mu to zdravotný stav dovoľí, a vo veci vypovedať.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že prvostupňový súd vo veci rozhodol predčasne, bez toho, aby bol náležitým spôsobom zistený skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie.

Okresný súd v danej veci rozhodol na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.2.2012. Uvedené hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ako to vyplýva i z uznesenia na č.l.77 (nie je síce zrejmé ako je možné, že obžalovaného poučoval podľa § 31 ods. 4 a že sa obžalovaný dokonca aj mal vyjadriť). Ako podklad pre rozhodnutie vykonal dôkazy a to tak, že podľa § 258 ods.4 Tr. por. prečítal zápisnicu o výsluchu obžalovaného z č. I. 5-6, podľa § 263 ods.1, 2 Tr. por. so súhlasom prokurátora prečítal výpoveď svedkyne Z. A., odpis z registra trestov a správy o povesti obžalovaného.

Na základe uvedených dôkazov potom prvostupňový súd ustálil skutkový stav tak, ako je v napadnutom rozsudku uvedený.

Podľa názoru krajského súdu však rozsah dokazovania v danom prípade rozhodne nebol postačujúcim pre to, aby mohol vo veci rozhodnúť.

Vzhľadom na to, že obžalovaný sa na hlavne pojednávanie nedostavil a dokonca požiadal o vykonanie hlavného pojednania v neprítomnosti, prvostupňový súd v zmysle zákona postupom podľa § 258 ods.4 Tr. por. prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania. Aj keď je potrebné uviesť, že výpoveď obžalovaného z prípravného konania nemožno považovať za dostatočnú vo vzťahu k objasňovaniu skutku, je na druhej strane nutné zvýrazniť, že obžalovaného nemožno k výpovedi nútiť a dokonca má právo odmietnuť vypovedať, takže v tomto smere je výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní jeho právom, nie jeho povinnosťou.

Za takejto situácie však, vzhľadom na obsah dôkazov, ktoré boli zadovážené v prípravnom konaní, bolo podľa názoru krajského súdu potrebné vypočúť k okolnostiam stíhaného prípadu svedkyňu Z. A. v konaní pred súdom osobne.

Pravdou je, že v prípade, ak sú splnené podmienky uvedené v § 263 ods.1 Tr. por., možno za predpokladu súhlasu prokurátora a obžalovaného čítať výpoveď svedka (v prípade, že sú splnené podmienky uvedené v § 263 ods.2 Tr. por. možno takýmto spôsobom vykonať dôkaz dokonca aj bez súhlasu obžalovaného), avšak súhlas obžalovaného a prokurátora nie je jedinou podmienkou, splnenie ktorej sa vyžaduje pre to, aby mohla byť zápisnica o výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní ako dôkaz namiesto jeho osobného výsluchu čítaná. Ďalšou podstatnou podmienkou, ktorá musí byť splnená, je to, že osobný výsluch svedka nie je potrebný.

Vzhľadom na obsah výpovede svedkyne v prípravnom konaní však podľa názoru krajského súdu tento záver nie je možné urobiť. Z obsahu výpovede svedkyne v prípravnom konaní, ale napokon aj z výpovede obžalovaného, nie je možné celkom presne ustáliť priebeh skutkového deja, ktorý sa mal odohrať.

Svedkyňa Z. A. vo výpovedi v prípravnom konaní uvádzala, že k nej do stánku prišiel muž, ktorý žiadal zapalovač a noviny, pričom za uvedený nákup mal zaplatiť 95 centov a platil 50 € bankovkou. Po vydaní ju požiadal, aby mu ešte zamenila 5 € bankovky za 20 € bankovky, pri menení je doložil 10 € a z pultu jej zobral 50 € s tým, že sú vyrovnaní a následne odišiel preč. Ona okamžite pochopila, že 50 € sú jej a išla k vozidlu, do ktorého vodič nastúpil, po ktorom udrela, upozornila, že 50 € sú jej a predpokladala, že jej ich vráti, on však s vozidlom odišiel a konaním obžalovaného jej mala byť spôsobená škoda vo výške 40 €.

Na základe uvedenej výpovede poškodenej však nie je možné dospieť k záveru ako vlastne mala byť škoda poškodenej spôsobená. Pokiaľ mu po zaplatení nákupu 50 € bankovkou vydala zvyšok a 50 € bankovku zobrala a potom mal obžalovaný požiadať, aby mu zamenila 5 € bankovky za 20 € bankovky (predpokladá sa vzhľadom na obsah výpovede svedkyne, že zrejmé žiadal takto zameniť štyri 5 € bankovky) a navyše ešte doložil 10 €, pričom z pultu zobral 50 €, nie je tu zrejmé, že by bol mal obžalovaný zobrať nejaké peniaze navyše. Prítom však samotný obžalovaný uvádza, že tých 40 € navyše mal. Takže

výpoveďou svedkyne treba konkrétne a presne objasňovať, ako vlastne došlo k tomu, že obžalovaný mal tak, ako to svedkyňa tvrdí, zobrať 40 € navyše.

Jasne ustálený skutkový stav napokon nemohol mať ani okresný súd, pretože to nepremietol do svojich skutkových zistení. V skutku uvádza, že obžalovaný mal počas rozmieňania bankoviek „ukradnúť“ poškodenú peniaze v hodnote 40 €. Takýmto pojmom ustálené konanie obžalovaného a jeho zavinenie však nezodpovedá požiadavkám kladeným na popis skutku.

Z ustanovenia § 163 ods.3 Tr. poriadku plynie, že výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného, alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov, vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Konkrétne údaje týkajúce sa miesta a času spáchania skutku sú v skutkovej vete uvedené, avšak nie je možné stotožniť sa s ustálením spôsobu spáchania činu, vzhľadom na to, že tento je nekonkrétny a takýmto popisom spôsobu vykonania činu nie nezameniteľný s iným skutkom. Skutková veta napadnutého rozsudku musí mať totiž odraz vo vykonaných dôkazoch a nie je možné ju automaticky, bez ohľadu na výsledky vykonaného dokazovania, prebrať z obžaloby.

Navyše je potrebné uviesť, že okresný súd založil právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a popis skutkového deja na dôkaz, ktorý vôbec nevykonal a to na tvrdení, že obžalovaný mal byť právoplatne postihnutý Obvodným úradom v Nitre dňa 10.11.2010 pre priestupok proti majetku podľa § 50 ods.1 zák. č. 372/1990 Zb.

Pre takýto skutkový záver však nebol v konaní pred súdom prvého stupňa vykonaný absolútne žiaden dôkaz. Aj keď je potrebné uviesť, že rozhodnutie o priestupku, ktoré prvostupňový súd uvádza, sa v spise nachádza, ani len to však nebolo ako listinný dôkaz v konaní pred súdom prečítané. Podľa názoru krajského súdu však samotné rozhodnutie nepostačuje a bolo potrebné vyžiadať si z Obvodného úradu v Nitre priestupkový spis týkajúci sa objasňovania uvedeného priestupku a v konaní pred súdom vykonať dôkaz celým týmto spisom.

Navyše bolo podľa názoru krajského súdu potrebné, aby prvostupňový súd vyžiadal minimálne spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T 54/06, keďže z odpisu z registra trestov je zrejmé, že aj v tomto konaní mal byť obžalovaný súdený pre trestný čin rovnakej povahy, čiže aj oboznámenie sa s predošlým protiprávnym konaním obžalovaného je potrebné, jednak pre posúdenie osoby obžalovaného, ale aj pre samotné rozhodnutie o prípadnom druhu a výmere trestu.

Vzhľadom na tieto pochybenia súdu prvého stupňa krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a okresnému súdu uložil, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

V novom konaní bude musieť okresný súd odstrániť všetky vytknuté pochybenia.

Bude potrebné na hlavné pojednávanie predvolať a vypočuť obžalovaného (vo vzťahu k tvrdeniam obžalovaného, že jeho zdravotný stav a práceneschopnosť mu nedovoľujú zúčastniť sa hlavného pojednávania, krajský súd len poukazuje na fakt, že podľa lekárskeho správ a tvrdení obžalovaného tento mal byť práceneschopným od 11.1.2011 a jeho finančná situácia mu nedovoľuje cestovať na Okresný súd vo Svidníku, avšak skutok, ktorého sa dopustil v obvode Okresného súdu Svidník, mal spáchať dňa 17.1.2011, teda v čase, kedy už mal byť práceneschopný), vypočuť svedkyňu Z. A., zadovážiť si spis o predošlom odsúdení a príslušný priestupkový spis a až potom bude môcť vo veci rozhodnúť, pričom jeho rozhodnutie bude musieť spĺňať všetky požiadavky na takéto rozhodnutie zákonom kladené.
jednohlasne

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je

přípustný.